

Riitta Santikko ja Antti Lehtonen viihtyvät Länsi-Porin kirkon nuorisotoiminnassa. Rippikoulu on monelle tie seurakuntaan. Kuva Päivi Setälä

"Elämän pelikentille"

Rippikoulu on 15-vuotiaiden kansanliike, johon osallistuu lähes koko ikäluokka.

Leiri on ylivoimaisesti suosituin tapa käydä rippikoulu. Porissa on tänä vuonna 29 rippileiriä.

Rippileiri on yhteyden paikka. Siitä tulee unohtumaton kokemus, kun ilot ja surut eletään tiiviisti yhdessä runsaan viikon ajan.

Uskonpuhdistaja Martti Lutherin Vähäkatekismus on edelleen rippikouluopetuksen sisällöllinen perusta, vaikka opetuksen muodot ovat muuttuneet.

Sivu 2

TOIMINTAKERTOMUKSESTA

Porissa oli viime vuonna yli 1800 kirkollista toimitusta, joita ovat kaste, avioliittoon vihkiminen ja hautaan siunaaminen.

Lisää lukuja SIVU 3

SAAPPAAN MATKASSA

Millainen on perjantain iltayö palveluoperaatio Saappaan päivystäjien matkassa? Saapas kulkee mm. kävelykadulla.

SIVU 5

KUULUTUKSILLE

Kesän hääpareille toukokuu on hyvä aika hoitaa kuulutukset, siksi keskusrekisteri on torstaisin avoinna klo 18 saakka.

SIVU 7

NUORISOTYÖSSÄ

Nuorisotyönohjaaja tekee työtään niin kotona kuin kirkolla, nuorisotoimistossa, kouluilla ja kujilla, leireillä ja retkillä.

TAKASIVU

PÄÄKIRJOITUS 09.05.1998

Kirkolliskokous

Turussa kokoontunut kirkolliskokous on viikon ajan keskustellut useista kirkon elämään vaikuttavista asioista.

Kirkolliskokouksen merkitys on koko kristillisen kirkon historian ajan ollut huomattava. Kokouksessa on päätetty keskeisistä opinkohdista, määritetty Raamattuun kuuluvat kirjat, hyväksytty vuosituhtaan aikana varmasti kymmeniä Raamatun käännöksiä, päätetty jumalanpalvelusten muodoista, virkarakenteista jne.

Kristillisessä kirkossa eri puolilla maailmaa ja eri aikakausina on monet hengelliseen elämään liittyvät menettelytavat ja opit ratkaistut kristittyjen yhteisissä kokouksissa. Joskus päätökset ovat vaatineet pitkiäkin keskusteluja ja tutkimuksia. Joskus on tehty väärä ratkaisu ja ja parinsadan vuoden päästä muutettu päätöksiä tai toimintatapoja.

Tässä inhimillisessä kokoustoiminnassa on nähtävissä myös Jumalan johdatus. Kristillinen kirkko on pysynyt ja kasvanut ylivoimaisesti maailman suurimmaksi uskonnoksi. Jumala tunsi siis sitoutuneen juuri tähän maan päällä näkyvään kirkkoon.

Muutenkin Jumalan toiminta näkyy sitoutuvan ihmisiin. Jumala ohjaa, varjelee ja hoitaa meitä useimmiten toisten ihmisten kautta. Esimerkiksi vanhemman tehtävässä saamme osallistua Jumalan toimintaan maan päällä. Hän itse asettaa jo luomisjärjestyksessä vanhemmat lapsen elämän turvaksi ja tueksi.

Tässä viikonvaihteessa muistamme erityisesti äitiä, jonka merkitys kasvavalle elämälle on ratkaiseva. Suomessa äidit ja naiset ovat osoittaneet vahvuutensa monina vaikeina aikoina, myös viime vuosien lamassa. Samanlaiset viestit aikovat eri puolilla maailmaa - vaikkapa Venäjältä, Etiopiasta tai Mongoliasta.

Äidin rakkaudessa on hoitavaa ja elämää suojelevaa voimaa. Sitä voimaa tämä meidän länsimainen yhteiskuntamme kaipaa kaikkivoivan markkinavoiman sijaan.

Siunattua äitienpäivää!

KARI ERKKOLA

IKKUNAPENKKI

Tuu kotiin ja halaa

Meidän aikamme haluaa aikuistaa nuoret jo varhain. Mainonta luo kuvan seksikästä pikkuaikuisesta. Nuoret ovat sanavalmimpi ja kypsemmän oloisia kuin aikaisempina vuosikymmeninä.

Ulkokuori kuitenkin pettää. Kuoren alla on edelleen se sama lapsuuden ja nuoruuden rajamaila elävä, kasvussa kipulevä tyttö tai poika kuin ennenkin.

Meidän aikuisten tehtävä on olla aikuisia nuorillemme. He eivät tarvitse meitä kavereina, niitä heillä on ikäissään. He etsivät meiltä aikuisen asettamia rajoja, jotka kertovat nuorille, että meille ei ole saman-ikäisiä, miten heille elämässä käy.

Vanhempien tehtävä on antaa nuorille vapautta ja sen tuomaan vastuuta ajallaan. Otteen pitäisi kuitenkin vielä rippikoulukäisen ja sitä vanhemmankin nuoren kohdalla pitää, vaikka narua jo löysäätkään. Toivottavasti oma koti on se paikka, josta itsenäistymistä opetteleva nuori voi tulla etsimään turvaa ja lohdutusta.

Nuorten viesti meille aikuisille on selvä. Raha ja tavara eivät korvaa aikuisen läsnäoloa. Sitä, että vanhemmat ovat kiinnostuneita nuorten ajatuksista, kaverista ja koulunkäynnistä.

Nuoret haluavat keskustella vanhempiensa kanssa. Keskustelun aloittaminen ei välttämättä ole helppoa, ellei perheessä ole totuttu keskustelemaan. Hyvä alku voisi olla se, että vanhemmat tulevat töistä koko illaksi kotiin ja halaavat lastaan, kuten muuan nuori kerran toivoi.

MAIJA SALMIJÄRVI
nuorisotyönohjaaja
Porin Teljän seurakunta

 YHTEISVASTUU 1998

Rippikoulu - tietoa vai elämystä?

Rippikoulun käyvien osuus ikäluokasta on suurempi kuin mitä prosentuaalisesti kuuluu kirkkoon. Kasteheikki ennen rippikoulun päätyä ei ole harvinaisuus. Kuva Päivi Setälä.

Kristillistä yleisivistystä

Perinteisesti rippikoulun on käsitetty välittävän tietoa kristinuskosta. Sitähän se tietysti on osaltaan edelleen: ulkoläksyt, uskontunnustus, Isä meidän -rukous jne. ovat osa "kristillistä yleisivistystä" suomalaiselle.

Pelkkä tiedon hankkiminen ei kuitenkaan motivoi montakaan 15 -vuotiaasta nuorta osallistumaan rippikouluun. Sitä paitsi me elämme media-yhteiskunnassa, jossa koko ajan tarjotaan kaikenlaista tie-

toa monelta suunnalta vaikuttavien efektien maustamana. Multimedit ja jylläävät ja kasvattavat markkinaosuuttaan. Miten rippikoulu on voinut vastata tähän kaikkeen ja säilyttämään - jopa kasvattamaan suosiotaan?

Iloa ja yhteyttä

Jokaiselle meillä oikeastaan kaikki merkittävät asiat liittyvät tavalla tai toisella toisen tai toisten ihmisten kohtaamiin. Kohtaaminen ja positiivinen yhteys tekevät asioista

merkityksellisiä.

Rippikoulu on yhteyden paikka. Parhaimmillaan se ehkä toteutuu rippikouluileirillä, jossa nuoret kristinuskon asioiden äärellä kokevat myönteisen yhteyden toisiinsa - mutta myös Jumalaan - ja luultavasti myös seurakunnan työntekijöihin.

Kun eletään yhdessä runsas viikko yötä päivää samalla porukalla, niin koetaan yhdessä kaikki ilot ja surut. Kokemus on sellainen, joka muistetaan. Seurakunnan työntekijät kohtaavat nuoret lähemminkin.

Pertti Hannus
Kasvatusasiain keskuksen johtaja, pastori

Rippikoulu on kristittyinä elämisen opettelua

Rippikouluileiri on ylivoimaisesti suosituin tapa käydä rippikoulu, mutta muitakin mahdollisuuksia löytyy. Rippikoulua koskeviin käytännön kysymyksiin vastaa kasvatusasiain keskuksen johtaja Pertti Hannus.

Piirroksen Siina Repo

Miten paljon Porissa on vuosittain rippikoululaisia? Rippikoulun käy vuosittain noin 800 nuorta eli lähes koko ikäluokka.

Mikä ikäluokka on nyt rippikoululaissa? Tänä vuonna 15 vuotta täyttävät eli vuonna 1983 syntyneet.

Valtaosa käy rippikoulunsa leirillä. Onko muita mahdollisuuksia?

Leiri on ylivoimaisesti suosituin tapa käydä rippikoulu. Viime vuonna Porin seurakunnan järjestivät 31 leiriä, tänä vuonna niitä on 29, joista kolme oli hiihtolomalla ja yksi pidettiin Saksassa.

Vaihtoehtona on mm. iltarippikoulu. Ahlainen on perinteisesti järjestänyt päivärippikoulun kesällä. Iltarippikoulua on talvikautena, leirejä on paitsi kesällä myös hiihtolomalla.

Jos rippikoulu on jostain syystä jäänyt aikanaan käymättä, sen voi suorittaa aikuisrippi-

Rippikoulussa kysytään: kuka on Jumala, mitä Jeesus merkitsee, mitä usko merkitsee elämässä.

Leiri on ylivoimaisesti suosituin tapa käydä rippikoulu.

kouluna yksityisesti tai pienessä ryhmässä. Siihen kuuluu noin 20 opetustuntia. Myös armeijassa voi käydä rippikoulun.

Kauanko rippikoulu kestää?

Rippikoulu sisältää yhteensä 80 oppituntia, joista kymmenkunta suoritetaan seurakunnan tutustumiskäytännöillä.

Mitä rippikoulussa opetetaan?

Uskon peruskysymyksiä käsitellään: kuka on Jumala, mitä Jeesus merkitsee, mitä usko merkitsee elämässä.

Nykyään pyritään lähestymään rippikouluopetusta nuorten elämän näkökulmasta. Nuorten elämästä nousevat kysymykset otetaan mahdollisimman paljon tarkasteluun.

Leirillä koko yhdessäolo on opiskelua siitä, miten kristittyinä eletään yhdessä.

Missä leiririppikouluja järjestetään? Omissa leirikeskuksissa Silokalliolla ja Junnilassa. Junnilassa on läpi kesän yksi leiri kerrallaan, Silokalliolla on koko kesän rinnakkain

kun muuten.

Olen silloin tällöin törmännyt leirillä tilanteeseen, jossa hullutellen jotain nuorten nähdessä - iltaohjelmassa tai muuten - ja nuoret reagoivat positiivisen yllättyneesti tähän sanoen, että enpä olisi uskonut, että sinäkin olet tuollainen.

Isoisethan näissä asioissa ovat tietyt ylivoimat. Mutta eivät ainoastaan hauskuudet ole hyviä yhteyden kokemus, vaan sitä ovat myös suuressa määrin esimerkiksi illan hiljaiset hetket kynttilän valossa hengellisten leirilaulujen ja rukouksen äärellä.

Osa nuorisokulttuuria

Kaikkessa toiminnassa pyritään tarjoamaan myös myönteisiä elämyksiä - myönnetään sitä tai ei. Rippikoulussa tässä on onnistuttu. Rippikoulusta on tullut osa nuorisokulttuuria. Siksi nuoret haluavat käydä rippikoulun. Samaan aikaan kuin monen muun toiminnan suosio on laskenut on rippikoulun käyvien osuus ikäluokasta kasvanut suuremaksi kuin suomalaisista kuuluu prosentuaalisesti kirkkoon. Tästä esimerkiksi monet muiden maiden kirkot ovat meille kateellisia.

Eräissä työtoverien kanssa pidetyssä idearinessä määrittelimme seurakunnan tehtäväksi: tehdä syntinen ihminen iloiseksi. Tämä ilo voi syntyä kohtauksissa. Perustiedon välittämisen on tärkeää, mutta ilman ihmisen kokemaa yhteyttä tieto jää vaille merkitystä.

AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA

149 000 mukana jumalanpalveluksissa ja kirkollisissa toimituksissa

Jumalanpalvelukset ja kirkolliset toimitukset ovat keskeistä seurakuntatyössä. Tämä näkyy myös toiminnasta kirjatusta luvuista.

Yli 130-sivuinen "kertomus Porin evankelis-luterilaisen seurakuntayhtymän toiminnasta" on valmistunut. Yhteinen kirkkovaltuusto käsittelee sitä 27. toukokuuta.

Toimintakertomuksesta voi laskea, että kaikkiaan noin 149 000 henkeä osallistui Porissa viime vuonna jumalanpalveluksiin ja kirkollisiin toimituksiin, joita ovat kaste, avioliittoon vihkiminen ja hautaan siunaaminen.

Jumalanpalveluksia pidettiin kaikkiaan 810 (vuonna 1996 770). Niihin osallistui 85 600 henkeä (ed. vuonna 80 000).

Avioliittoja solmittiin edellisvuoden tahtiin eli 350 paria vihittiin (ed. vuonna 356). Lapsia syntyi 805 eli 28 enemmän kuin vuonna 1996. Hautaan saatettiin 673 Porin seurakuntien jäsentä (vuonna 1996 650). Kaste- ja vihki-tilaisuuksiin osallistui noin 33 000 henkeä ja hautajaisiin 30 300 henkeä.

Diakoniatyön kasvu jatkuu

Diakoniatyössä asiakaskontaktien määrä on edelleen li-

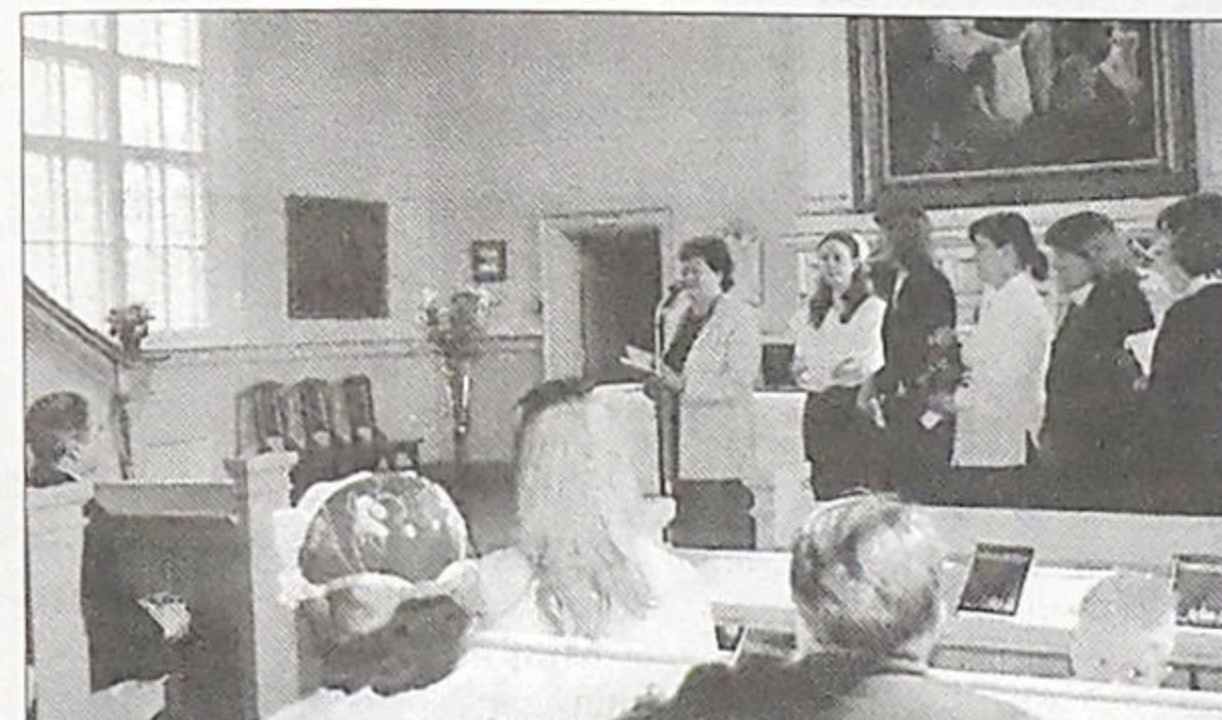

Kirkkopuistossa soi -tapahtuma keräsi tuhansia kuulijoita neljän päivän aikana viime heinäkuussa. Tapahtuma järjestetään ensi kesän jazzfestivaalien aikaan 11.-19.7. eli yhdeksän päivän mittaisena.

sääntynyt - kehitys on jatkunut jo useamman vuoden ajan. Asiakaskontakteja kirjattiin kaikkiaan 44 259, lähes 6000 enemmän kuin edellisessä vuonna.

Junnin laien 50-vuotisjuhlaa vietettiin viime vuoden syyskuussa. Diakoniakeskuksen työntekijät Aulikki Huopainen (vas.) ja Kirsi Keskinen myivät juhlassa rovasti Jorma Pakkanen kokoamaa Junnin laien historiaa.

Jussi Jussila kuunteli penkin päällä työtovereiden puheenvuoroa, jonka käytti lastenohjaaja Laimi Kulmala. Rivissä kanttori Elvi Wiklund, talonmies-vaimestari Hilka Helio-Virtanen, lastenohjaaja Pirkko Huhtaniemi, diakonissa Aili Nummi ja vt. kirkkoherra Eija Santahuuta.

Ahlaislaiset muistivat kirkkoherraansa

Ahlaisten kirkko täyttyi huhtikuun viimeisenä sunnuntaina, kun rovasti Jussi Jussila piti lähtösaarnaansa.

Jussila toimi Ahlaisten kirkkoherrana lähes neljännesvuosidana. Hän on ehtinyt olla ainakin jollakin lailla tekemisissä jokaisen ahlaislaisen kanssa, arveltiin lähtöjuhlassa.

Oman seurakunnan ohella eläkkeelle lähtijä muistivat lukuisia ahlaislaisia yhdistyksiä, järjestöjä ja yksityisiä, naapuriseurakuntia, Porin seurakuntayhtymää ja arkkihiippakunnan tuomio-kapituli.

Selvitysmies tutkii vaihtoehtoja

Ahlaisten kirkkoherran tehtäviä hoitaa toistaiseksi pastori Eija Santahuuta. Hän on ollut ahlaislaisten pappina jo kevätkaudella rovasti Jussilan vuosiloman ajan.

Santahuudan virkamääräys ulottuu siihen saakka, kunnes Ahlaisten seurakunnan hoidosta tehdään päätös. Parhaillaan tuomio-kapitulin asettama selvitysmies tutkii, miten nykykäytännöstä eroavat vaihtoehdot voisivat olla toiminnallisesti paremmat. Selvittävänä on mm. kappeliseurakuntavaihtoehto, jossa seurakunta saa pitää oman papin, nuoriso- ja diakoniatyöntekijöiden palvelut olisivat nykyistä paremmin käytettävissä.

HARTAUS

Niille, joilla on ikävä

Maria seisoi haudan ovelta ja itki. Siinä tuikeksaan hän kurkisti hautaan ja näki, että siinä missä Jeesuksen ruumis oli ollut, istui kaksi valkopukuista enkeliä, toinen pääpuolella ja toinen jalkopäässä. Enkelit sanoivat hänelle: "Mitä itket, nainen?" Hän vastasi: "Minun Herrani on viety pois, enkä tiedä, minne hänet on pantu."

Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen seisovan takanaan, mutta ei tajunnut, että se oli Jeesus. Jeesus sanoi hänelle: "Maria" (Johanneksen evankeliumin 20. luvusta)

Valo lisääntyy. Aurinko lämmittää päivä päivältä enemmän. Muuttoliinat ahkerivat omassa puuhissaan ja laulavat sydämensä kyllyydestä. On kevät.

Jotenkin tuntuu siltä, että tästä kaikesta yltäkyläisestä elämänilosta ja toivosta pitäisi osata iloita. - Mutta, jospa onkin niin, että tänä vuonna kevyt kulkeekin ohitse? Jospa jollakin on niin ikävä, ettei jaksa iloita - ei edes kevästä, valosta ja toivosta.

Ehkäpä Sinullakin on ikävä, niinkuin minulla? Ikävä lähiomaista? Ikävä perheesi jäsenistä? Ikävä sydäntänsävää, rakastettua?

Marian lailla seisot "haudan ovelta"; ikävä ja kaipaus tuovat kyneleet silmiin.

Mieli on murheellinen. Suru ympäröi sydämen niin, että olet kuin puudutettu; näet kaiken mitä tapahtuu, mutta mikään ei tunnu miltään... Elät kuin hidastetussa filmissä; kertaat tapahtunutta uudelleen ja uudelleen. Kyselet miksi? Elät läpi monenlaisia tunteita, hämmästyäviäkin.

Suru on pitkä matka. Se on matka, joka pelkistää elämän maiseman. Jäljelle jää vain olennainen.

Mariakin suri. Ikäviö niin, että hän ei tunnistanut Ylösnoussutta, joka häntä lähestyi. Evankelista Johannes on säilyttänyt meille, joilla on ikävä, suurenmoisen ja lohduttavan katkelman ilosanomaa.

Surussamme emme ole yksin. Ylösnoussut on lähellä. Ehkä surusi on on niin tuore, että et tunnista häntä Vapahtajaksesi, mutta Hän on lähelläsi.

Kipeimmän kaipauksen hetkellä, ja syvästä surusi pohjalta Hän kutsuu Sinua nimeltä: Sinua.. Nimeltä.. Niinkuin Mariaa kutsuttiin.

Jonakin päivänä surusi matka on kuljettu. Aamu valkenee ja tunnet Hänet, koska on ollut kanssasi koko raskaan matkan ajan. Haavasi ovat parantuneet. Ylösnoussut on kanssasi!

Miksi hiivit Hänen haudalleen? Hän ei ole enää täällä. Etkö aamun huomaa valjenneen? Hän ylösnoussut on. Halleluja! Tulkaa katsomaan, Hän ei ole enää täällä! Halleluja! Soikoon maailmaan: Hän ylösnoussut on! (Pekka Simojoki)

Leila Mansukoski
nuorisosihteeri
Porin seurakuntayhtymän kasvatusasiain keskus

Seurakuntavaalien ehdokkaita etsimään

Seurakuntavaaleissa 8.-9. marraskuuta valitaan luottamushenkilöt yhteiseen kirkkovaltuustoon ja kunkin seurakunnan omaan seurakuntaneuvostoon nelivuotiskaudeksi 1999 - 2002.

Ehdokkaiden etsiminen on syytä aloittaa jo ennen kesälomakautta. Valitsijayhdistyksen voi perustaa kymmenen äänioikeutettua saman seurakunnan jäsentä.

Ehdokasasetteluun on aikaa syyskuun loppuun saakka. Varsinaiset vaalipäivät ovat 8.-9. marraskuuta. Ennakko on voimassa 26.-30. lokakuuta.

Porissa 51
kirkkovaltuutettua

Porin seurakuntayhtymän yhteinen kirkkovaltuusto vahvistaa valtuuston paikkajoon tulevaa vaalikautta varten toukokuun kokouksessaan. Paikallisseurakuntien jäsenmäärästä johtuva paikkajako pysyy ennallaan eli Porin Teljällä on 16, Keski-Porilla 14, Länsi-Porilla 9, Pihlavalta 6 ja Ahlaisilla 3 kirkkovaltuutettua. Yhteisessä kirkkovaltuustossa on kaikkiaan 51 jäsentä.

Olotuvan näyttelyseinällä tilaa

Länsi-Porin seurakunnan Olotuvan näyttelyseinällä on heinäkuusta lähtien vapaata vuoroa. Näyttely vaihtuu kuukausittain. Tila on ilmainen.

Toukokuun ajan Olotuvan näyttelyssä voi ihaila käsin maalattua posliinia sekä sodan jälkeen tehtyjä käsitöitä. Kesäkuussa Olotupa pitää lomaa.

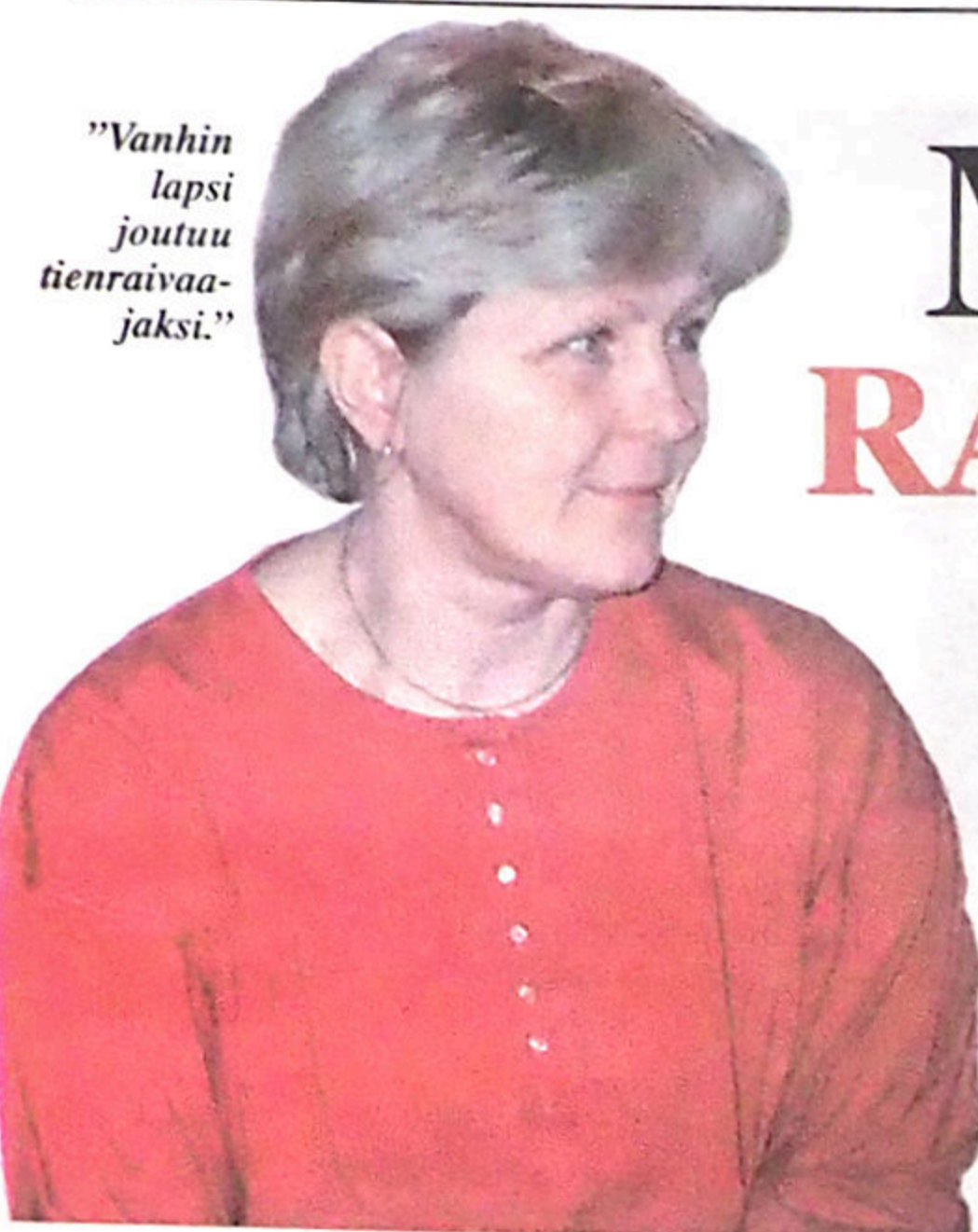
Olotupa on viihtyisä kokoontumispaikka Länsi-Porin liikekeskuksessa, Ojuntie 2:ssa. Se on auki maanantaista aperjantaihin klo 10 - 14.

Olotuvalla voi viettää myös yksi-

tyisiä tilaisuuksia. Tila on sopiva pienimuotoisten perhejuhlien kuten muistotilaisuuksien, kastetilaisuuksien, rippijuhlien ja syntymäpäivien järjestämiseen sekä kokousten pitoon. Saliin mahtuu 40 - 50 henkeä.

Näyttelytilaa voi tiedustella Olotuvalla, puh. 6377044.

"Vanhin lapsi joutuu tienraivaajaksi."

Murkun kasvatuksessa RAKKAUS, RUKOUS JA RAJAT

Anita ja Timo Tamminen ovat kokeneet, että perheen murrosikäisen tunnot koskettavat koko perhettä. Heidän mielestään parasta olisi, että lapsi saisi kasvaa rakkauden ja kunnioituksen ilmapiirissä. Mitä se sitten milloinkin on ja kuinka siinä onnistutaan onkin toinen kysymys. "Loppujen lopuksi rukoileminen on ainut keino hoitaa näitä asioita", Anita toteaa.

"Liikaa ei saisi passata, vaan nuorta pitää rohkaista omiin valintoihin."

Tammisen perheen vanhimmat lapset Mari ja Minna ovat jo lentäneet pois pesästään. Perheen kuopus Matti 13, on vielä kotona kasvamassa.

Anita ja Timo muistelevat tyttärensä murrosiän olleen melko tasaista. Isälle oli vaikeaa, kun vanhin tyttö lähti illalla kaupungille. "Eräänä viikonloppuna Marin lähdettyä, minulla oli paha mieli. Rukoilin ja sain Herralta sanan, että rakastaisin vain lastani, niin hän pitäisi muusta huolen", Timo muistelee.

Äidin mielestä vanhin lapsi joutuu lujille, kun hänen pitää tavallaan raivata uusi tie ja käydä taistelut, joita kasvamiseen välttämättä kuuluu. Nuoremmat voivat sitten kulkea tallattuja polkuja pitkin.

"Minulle tyttöjen kotoa lähteminen oli helpompaa. Ongelmia syntyi siitä, kun tytöt vetosivat koulukaverihinsä tyylillä: kaikki muutkin saa... ja kaikilla muillakin on...", Anita miettii.

Hänen mielestään tytöt kasvatettiin ankarammin kuin nyt Matti. Syynä ko-

vaan kuriin oli vanhempien uskoontulo, joka aiheutti hurjaa myllerrystä koko perheessä. "Teimme kuitenkin silloin kaiken omasta mielestämme hyvin ja parhain päin." Timo toteaa.

Pieni, iso poika opettelee elämää

Äidin mielestä Matti on toisinaan olevinaan retee ja kovis. Alta löytyy kuitenkin tuttu poika jolla on arkuutensa ja kysymyksensä. "Hän on pieni, iso poika, joka tulee vielä

Koen, että aikuisen asettamat rajat ovat rakkautta lastaan kohtaan". Timo kertoo. Äidillä on ollut kotiäitinä ja myöhemmin työttömänä mahdollisuus huolehtia lapsestaan. Matin ollessa taannoin sairaalassa Anita huomasi, että poika kyllä pärjää itseksensäkin ja hänen pitäisi pystyä jo höllettämään otettaan. Timon mielestä naisväki tekee pojalle karhunpalveluksen, kun he eivät anna pojan itse tehdä valintojaan.

"Murkua ei saisi liaksi passata. Häntä pitäisi rohkaista väitellen kulkemaan itseksensä ja tekemään omia valintojaan. Vaikka hän sitten mokaisi ja löisi päätänsä seinään, on se ainut keino oppia. Vastoinikäymisen myötä, kummujen lisäksi kasvava nuorella elämäntähtävyys", isä miettii.

"Minulle tyttöjen kotoa lähteminen oli helpompaa kuin Timolle."

Johanna Keltto

"Äiti hei, oothan säkin ollut nuori!"

Kasvatus on vuorovaikutusta

Murrosikäisten nuorten vanhemmat joutuvat kysymään itseltään, kuka kasvattaa ja ketä. Nuoren kriittisyys ja itsenäisyyden tavoittelu vaatii tasapainoisen aikuisen tukea ja ymmärrystä - mutta myös rajoja.

Kirkkosanomien kysy muutamalta nuorelta, miten he kokevat vaikuttaneensa omien vanhempiensa asenteisiin, ja mikä yleensäkin on aikuisen paikka nuoren elämässä.

Mari Niemi 16 v.

Pyörän päältä pysäytetty nauruinen Mari Niemi myöntää vanhempiensa tapahtuneen edistystä viime vuosien aikana juuri nuoria koskevien asioiden suhteen.

"Vanhemmat eivät enää ajattele kaupunkia niin vaaralliseksi ja sen johdosta kotiintuloajat ovat myöhäisempiä", Mari kertoo esimerkiksi. Nuorilla olisi hänen mukaansa kuitenkin annettavaa aikuismaailman asenteisiin. "Nuoret syövät yleisesti ottaen terveellisemmin ja hyväksyvät paremmin uusia ja erilaisia ihmisiä ja asioita. Nuorilla on myös positiivisempi asenne elämäänsä."

Assi Huhtanen 15 v.

Perheensä ainokainen Assi on keskustellut säännöistä ja hänelle asetettavista rajoista vanhempiensa kanssa, ja on myös onnistunut vaikuttamaan niihin. Vanhemmat ovat kuunnelleet Assin mielipiteitä, ja vapauksia on iän karttuessa myönnetty lisää.

Mari Niemi

Assi Huhtanen

"Mun mielestä nuorten kannattaa keskustella kotona säännöistä ja kertoa oma kantansa." Assi kasvattaisi aikuisia katsomaan ympärilleen. "Useat aikuiset ovat joutuneet arjen kierteeseen ja elävät omassa suppeassa maailmassaan. Heidän pitäisi ajatella enemmän vaikkapa luontoa."

Eeva Poijärvi 15 v.

Nuorimies Eeva Poijärvi on miinukset tietävä Eeva kertoo, että äiti on uuden työpaikkansa havahduttamana alkanut miettiä sääntöjä heidänkin perheeseensä. Nuorisokodissa kun

määräykset ovat turvallisen selviä. Tähän asti ei varsinaisia "sääntöjä" ole tarvittu. "Kyllä me osataan olla ilmeikkä, kuittaa Eeva virmistään kysymyksen pelisääntöjen tarpeellisuudesta. "Jos mä teen vaikka kotityön, niin saan sitten luvan mennä jonnekin", kuvaa Eeva heillä vallitsevaa, hänestä ihan sopivaa käytäntöä. "Vanhempien pitäisi antaa nuorille enemmän vapauksia, jotta nämä oppisivat asioita itse, kantapäin kautta. Mutta ei saa olla liikaa kaveri. Pitää asettaa rajoja, mutta täytyy osata myös joustaa niissä", Eeva miettii.

Eeva Poijärvi

Hänen mielestään nuorella on oikeus ehdottaa sääntöjä, jotka ovat myös häntä hyödyttäviä. Ja ainakin yhden konstin Eeva tietää, kun yhteisymmärrystä ei synny. "Mä muistutan äitiä siitä, että sekin on ollut nuori."

Turo Sinkkonen 14 v.

Mehujäältä yllätetty rento nuorimies Turo Sinkkonen hankin keskustelleensa kotiintuloajoista vanhempiensa kanssa. "Vanhemmat saivat ottaa asiat vähän rauhallisemmin, eikä aikuisten tarvitse väkisin yrittää jututtaa nuoria", Turo kiteyttää kasvatusperiaatteensa.

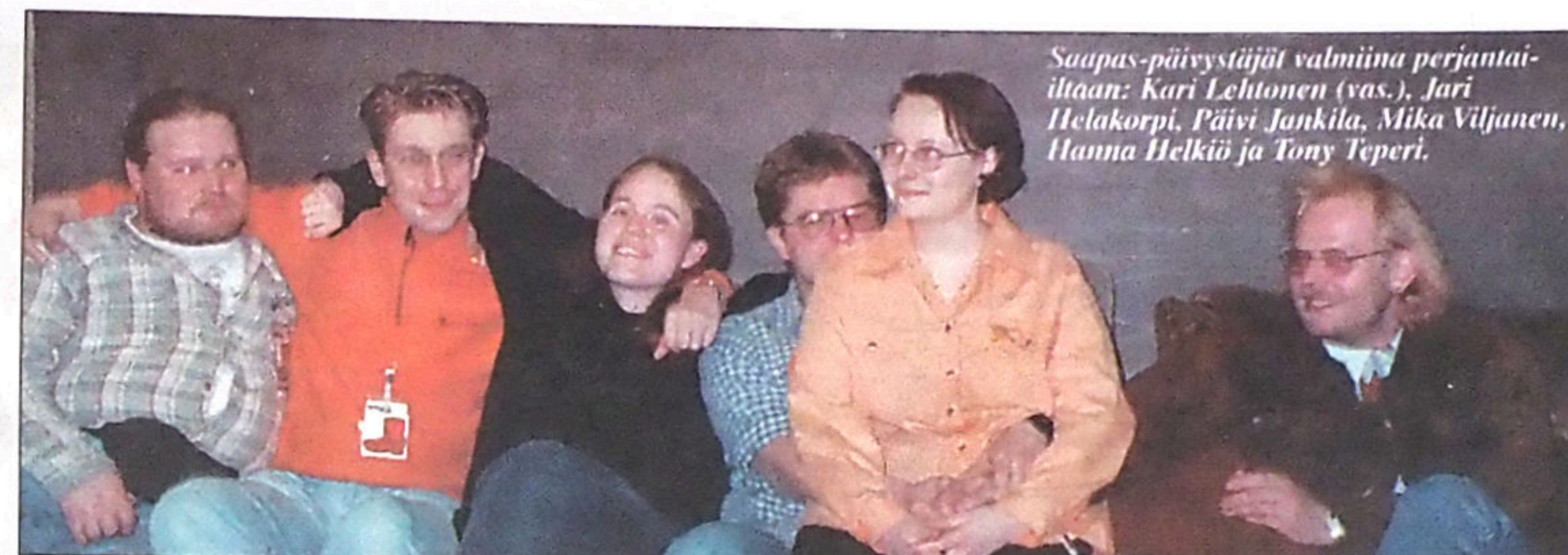

Turo Sinkkonen

lilla ne saisi olla joustavampia ja antaa enemmän vapauksia" Turo miettii. Joka asiassa ei periksi saa kuitenkin antaa. Pilke silmäkulmassa Turo tokaisee, että autoa eivät vanhemmat saa antaa alaikäisen käyttöön. Yhtä leikkilinen ei ole enää seuraavan kommentin aikana: "Vanhemmat eivät saa ostaa viinaa lapsilleen" Turonkin tiedossa on tätä sääntöä rikkovia aikuisia. "Vanhemmat saivat ottaa asiat vähän rauhallisemmin, eikä aikuisten tarvitse väkisin yrittää jututtaa nuoria", Turo kiteyttää kasvatusperiaatteensa.

Lillimari Lehmijoki

Seurakuntien erityisnuorisotyön palveluoperaatio Saapas päivystää Porin kaduilla lähes joka perjantai-illan ja yön. Kuljimme mukana 24. huhtikuuta.

Saapas-päivystäjät valmiina perjantai-illan: Kari Lehtonen (vas.), Jari Helakorpi, Päivi Jankila, Mika Viljanen, Hanna Helkiö ja Tony Teperi.

Suojelusenkelit kulkevat saappaat jaloissa

Perjantai-ilta Saappaan matkassa

Saapaslaiset kokoontuvat klo 21 palveluoperaatio Saappaan päämajassa Mikonkatu 8 A Salmipihan puolella.

Takahuoneessa saapaslaiset puhuvat yleisistä asioista, esimerkiksi seuraavasta päivästä ja lähiaikojen tapahtumista. Sitten he hiljenevät vähäksi ajaksi, lukevat syvällisiä, hengellisiä tekstejä ja rukoilevat.

Tulee tunne, että ulkona kaupungilla nuoret ovat jo vaarassa, ja Saapas-päämajan takahuoneessa rukoillaan heidän puolestaan.

Sitten aloitetaan varsinaiset toimenpiteisiin liittyvät valmistelut: annetaan walk-talk -radiot, liivit, tunnustukset ja aloitetaan alustavien raporttien laatiminen.

Tämän illan saapaslaiset, Jari Helakorpi, Hanna Helkiö, Päivi Jankila, Kari Lehtonen, Tony Teperi ja Mika Viljanen, puhuvat toiminnan taustoista ja illan mahdollisesta kehityksestä.

"Päämaja" aukeaa

Hetken päästä päämajaan ilmestyy muutamia nuoria. He tulevat hakeamaan kuumaa kahvia, keksejä ja paikkaa, missä viettää iltaansa. He ovat kaikki melko nuoria, alle 18-vuotiaita.

He kertovat, että ovat hyvin iloisia siitä, että tällaisesta paikasta on olemassa. Täällä heillä on varma paikka, jossa tavata uusia ja vanhoja tuttuja, ja jossa voi lämmetä, jos ulkona on liian kylmä.

Kun mainittiin, että vappuna ei ole toimintaa, koska gospel-konsertti antaa puuhaa saapaslaisille, nuoret ovat pahoillaan. Silloin heillä ei ole mitään paikkaa, missä kokoontua.

Ilmapiiri on rento. Kari Lehtonen, yksi saapaslainen, viitsäilee nuorten kanssa ja kaikki viihtyvät.

Saapas-tunnus periytyy festivaali- ja katupartioinnin alkuajoilta: saappailla pärjää maastossa kuin maastossa.

Kaikki noudattavat talon sääntöjä, joiden mukaan sisällä ei voi tupakoida, juoda alkoholia tai pitää meteliä.

Kaupunkipartio liikkeelle

Vähän aikaa kuuluu. Kahden saapaslainen partio lähtee kaupungille. He ottavat meidät mukaansa.

Kari Lehtonen ja Hanna Helkiö kertovat, että ilta on kohtuullisen rauhallinen. Kävelykadulla on muutamia nuorten ryhmiä: yksi levoton nuori tulee meitä vastaan ja yrittää ottaa Kari Lehtosen radion. Kaikki kuitenkin pysyvät rauhallisina, ja kun ongelma oli selvitetty, jatkamme partiointia.

Valilla Saapaslaiset tapaavat tuttuja ja vaihtavat heidän kanssaan pari sanaa.

Saapas on osa erityisnuorisotyötä

Erityisnuorisotyö sai kirkossa alkunsa 1960-luvulla, kun joukko nuorisotyöntekijöitä kiinnostui nuorisosta, joka liikkui kadulla eikä osallistunut mihinkään järjestettyyn toimintaan.

Siihen aikaan myös huumeiden käyttö alkoi levitä. Kaikkiin näihin ongelmiin vastaamiseksi ryhdyttiin perustamaan seurakuntien erityisnuorisotyöntekijöiden verkkoja.

Ensisijaisesti kohteena ovat nuoret, jotka ovat oletettavasti alttiita erilaisille vaaratilanteille, tai jotka jo ovat joutuneet vaikeuksiin. Toinen päämäärä on ehkäistä ennalta erilaisia ristiintilanteita.

Porin seurakunnissa työskentelee kaksi erityisnuorisotyönohjaajaa, Kari Paukkunen ja Raino Salmijärvi, jotka vastaavat yhtenä osana työtään myös Palveluoperaatio Saappaan toiminnasta.

Koulutuksen kautta toimintaan

Palveluoperaatio Saapas päivystää erilaisissa nuorten oleskelu- ja kohtaamispaikoissa - niin kaupungilla kuin festivaaleilla. Auttamistyö kohdistuu ensisijaisesti alle 18-vuotiaisiin. Päivystysten hoitavat vapaaehtoiset, tehtävään koulutetut saapaslaiset.

Aloitettava saapastoimisija käy säännöllisesti koulutustilaisuuksissa. Ensin voi päästä "päämajan" päivästäjäksi eli "sisäsaappaaksi". Sisäsaapas tarvitsee vähintään kaksi varsinaista saapaslaista mukaan kaupunkipäivestyksiin.

Festivaaleilla saapaslaiset pysyttävät yleensä päivystystilanteen apua tarvitsevien nuorten turva- paikaksi.

Saapaslaisten joukossa löytyy sekä opiskelijoita että työssä käyviä nuoria. Varsinaisen saapaslaisten on oltava vähintään 18-vuotia.

Mutta mistä "Saapas"-nimitys tulee? Kun ensimmäiset erityisnuorisotyöntekijät rupesivat työskentelemään festivaaleilla, heidän oli pakko käyttää saappaita, joilla oli kulkea missä vain - maaston tyypistä riippumatta.

Ennio Zuccaro
Tanja Korpi

Jutun tekijät ovat Satakunnan ammattikorkeakoulun liiketalouden ja markkinoinnin yksikön opiskelijoita.

"Pekon poika" rippikouluiässä

Neljästä Pekko-elokuvasta tutuksi tullut Kalle Wallin kuuluu siihen 15-vuotiaiden joukkoon, joiden kesäsuunnitelmissa häämöttää rippileiri. Nyt on aika kerätä merkintöjä tilaisuuksissa käynneistä rippikoulukorttiin.

Saksan rippileirille se, että myös hänen isoveljensä ja -siskonsa ovat käyneet rippikoulunsa Saksassa. Kalle pitää myös yleisemmin matkustamisesta, joten leiri kauempana houkutteli.

Rippikoulukortista urakkaa

Rippikoulun käyminen on Kalle Wallinille itsestäänselvää, sillä tuttavapiiristä ei löydy sellaisia, jotka eivät olisi käyneet ripparia 15-vuotiaana. Kalle kuitenkin painottaa, että tietyt sellaisia ihmisiä on, mutta kuitenkin todella vähän. Lisäksi rippikoulun käynti voi mennä naimisiin kirkossa ja hyöttyä muistakin seurakuntien palveluista.

Kielitaidon lisäksi Kallea vetää

Näyttelijän ura kiinnostaa

Kalle Wallin päätyi Pekon pojaksi lehti-ilmoituksen perusteella. Hän lähetti Timo Koivusalolle kirjeen, ja Koivusalo näki Kallen myös Oliver-musikaalissa. Oliverin ohjaaja suositteli Kallea elokuvaan ja Timo Koivusalo otti yhteyttä poikaan.

Ensimmäinen Pekko, jossa Kalle nähtiin, oli Pekko ja poika. Yhteensä hän on esiintynyt valkokankaalla neljässä Pekko-elokuvassa.

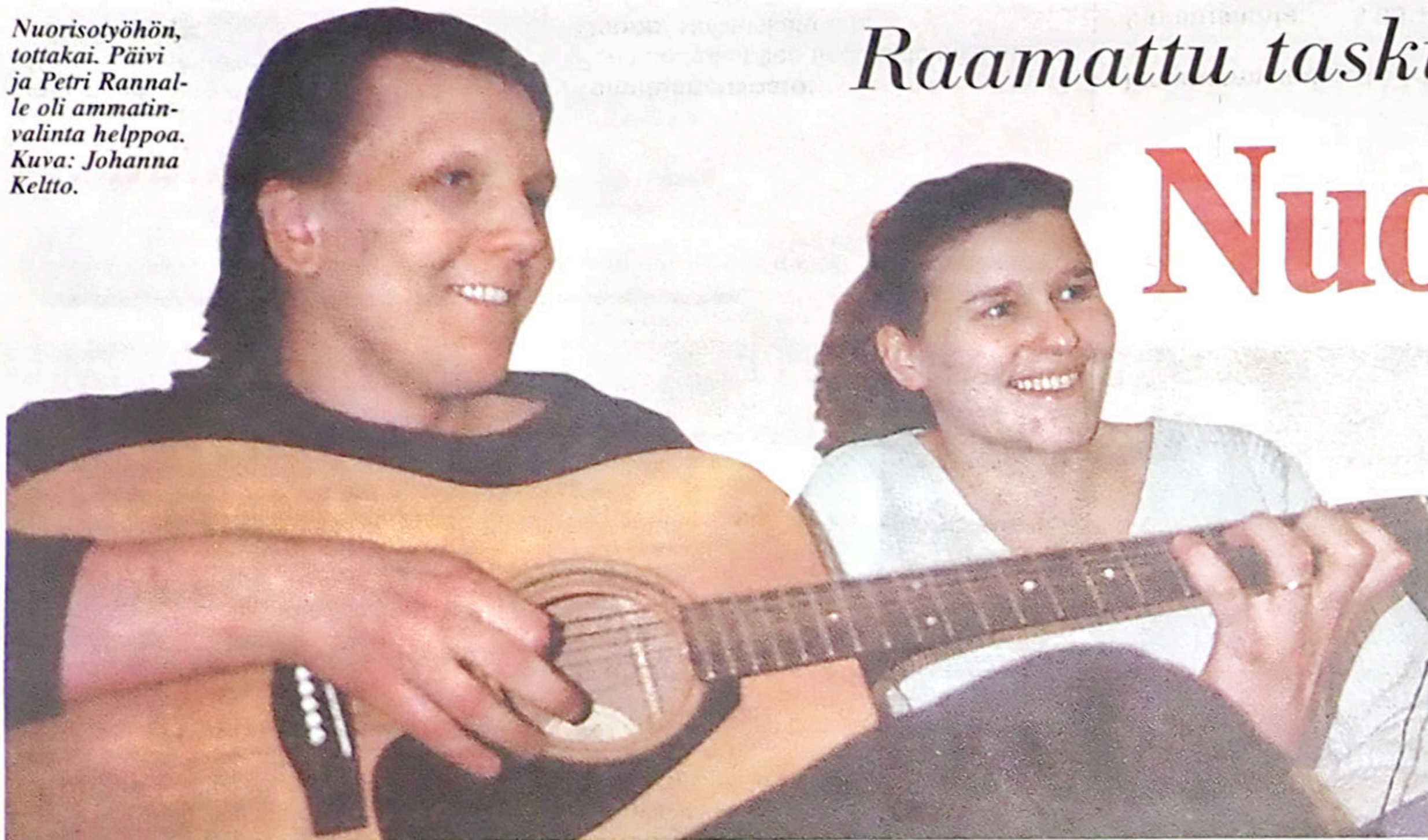
Tulevaisuudensuunnitelmia Kalle ei ole vielä lyönyt lukkoon, mutta lähteen jälkeen odottaa lukio ja sitten ehkäpä teatterikorke. Näyttelijän ammatti on siis tulevaisuudenhaaveena.

Ensi kesänä aika kuluu veden äärellä. Pianonsoitto- ja sählänpelut harrastava Kalle on vesilläliikkuja, ja mökillä oleva oma vene onkin meripartiota Ruoripojissa harrastavalla pojalla kovassa käytössä.

Jani Peltola

Rippikoulukortista puuttuu vielä merkintöjä, joten Kalle Wallinilla on tiedossa kirkkomatkoja.

Nuorisotyöhön, tottakai. Päivi ja Petri Rannalle oli ammatinvalinta helppoa. Kuva: Johanna Keltto.

Raamattu taskussa ja laulut soiden

Nuorisotyössä mennään eikä meinata

Päivi ja Petri Ranta ovat Länsi-Porin seurakunnan nuorisotyöntekijöitä. He nauttivat työstään lasten ja nuorten parissa. "Lapsissa ja nuorissa viehättää avoimuus ja positiivinen energia. Tätä työtä on ilo tehdä", he vakuuttavat.

Istumme Länsi-Porin kirkon kellarissa, nuorten omassa tilassa. Huoneessa on ainakin viisi erilaista sohvaräiskää, tuoleja ja jokunen pöytä. Lattiaa peittävät kirjavat räsymatot. Seinille on keräilty julisteita ja rippikoulukuvia useammalta vuodelta. Tila on nuorten ja kaikesta näkee, että he ovat ottaneet sen omakseen.

Kipinä nuorisotyöhön lapsuudessa

Päivi ja Petri kertovat jo varhain kiinnostuneensa nuorisotyöstä. Petri toimi Hämeenkyrössä, kotiseurakuntansa partiossa, isoisena ja soittohommissa. Päivi kulki pienestä pitäen Eura-joen seurakunnassa.

Ammatinvalinta oli heille helppoa, tähtäimessä oli vain nuorisotyö. Petri valmistui Helsingin Evankelisesta Opistosta ja on nyt ollut Länsi-Porin virassa lähes viisi vuotta.

Päivin tehdessä harjoittelujaksoaan Kauniaisten Raamattuopistosta Länsi-Porissa harjoittelija ja harjoittelijan ohjaaja "löysivät" toisensa.

Yhteinen matka alkoi, ja Päivi on nyt ollut ensimmäisessä työpaikassaan reilut kaksi vuotta. Työn kivijalka on heille siinä, että he voivat viedä iltasanomaa Jeesuksesta eteenpäin.

Työtä kotona ja kujilla

Nuorisotyöntekijöillä ei ole työaikaa. Työtä tehdään niin kotona kuin nuorisotoimistossa, kouluilla ja kujilla, leireillä ja retkillä. Menoa ja meininkiä riittää aamusta iltaan. Joskus on vapaapäivistäkin, sunnuntaista

Musiikki kuuluu niin gospel-kahvilaan kuin muhinkin nuorten kokoontumisiin. "Vuohia ja lampaita" ei erotella, kaikki nuoret ovat tervetulleita, Päivi ja Petri vakuuttavat. Kuva: Päivi Setälä.

ja maanantaista, nipistettävä työhön. Nuortaparia ei vaivaa se, että heillä on sama työpaikka ja yhteinen työ. Välillä peli on puhallettava seis, kun työasiat ovat ainoana puheenaiheena. Työn haittapuoli onkin heidän mielestään se, että toisinaan työ ja vapaa-aika menevät sekaisin. Myös ystävyys- ja sukulaissuhteita on hoidettava almanakan turvin pitkällä varoitusajalla.

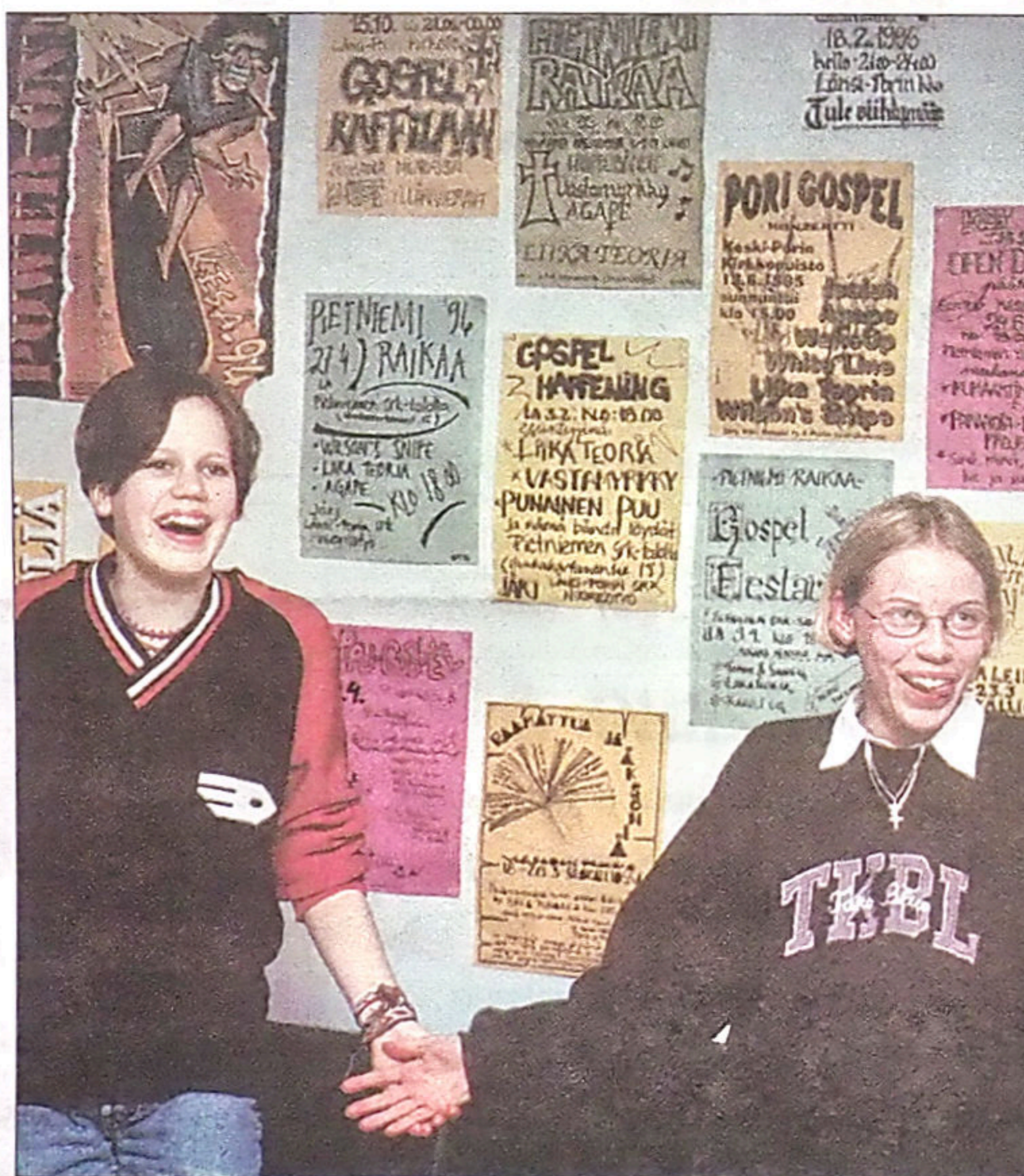
Kokkailua, sähläilyä...

Päivi ja Petri tekevät molemmat työtä sekä varhaisnuorten että nuorten parissa.

Tyttö- ja poikakerhoja pidetään seurakunnan toimipisteissä. Niissä on ohjelmaa kokkailusta sähläyseen.

"Minulla on ollut apunani kerho-ohjaajia. Mutta poikaohjaajien puuttuessa Pete on pyörittänyt kerhoja yksin", Päivi kertoo.

Varhaisnuorille on järjestetty tal-

Leena Järvi (vas.) ja Maria Orrenmaa esittelevät Länsi-Porin kirkon nuorten tilaa. Seinille on keräilty julisteita ja rippikoulukuvia useammalta vuodelta. Kuva: Päivi Setälä.

ven aikana kaksi aarteensintäleiriä ja keväällä on vuorossa retki Vaasalandiaan.

Rippikoulu ja gospelia

Rippikoululla on merkittävä osa nuorisotyössä. Vuoden mittaan pidetään kuusi rippikoululeiriä, joista yksi on talvella. Leiriläisten etukäteiskokoukset ja noin vuoden kestävä isoiskoulutus ovat osa pitkäjänteistä kasvatus- ja opetustyötä.

Kaikkille nuorille nuorisotyöntekijät järjestävät nuorteniltoja, joissa pelataan, lauletaan, kuunnellaan musiikkia, luetaan Raamattua ja hiljennytään. Avoimet ovet ovat Pietniemellä tiistaisin ja Gospel-kahvilassa Länsi-Porin kirkolla.

"Olemme pyrkineet pitämään kohtaamisissa kynnyksen matalana. Emme halua erotella ihmisiä vuosiin ja lampaisiin, vaan kaikki nuoret ovat tervetulleita", Päivi ja Petri vakuuttavat.

Musiikki on nuorille tärkeää, siksi nuorisotyö on hankkinut soittovälineitä - ja bändejä on syntynyt mukavasti. Nuoret järjestävät mm. Gospel-kahvilaan tarjottua. Kertyneillä varoilla he ovat tukeneet kummilastaan Etiopiassa ja hankkineet omaa musiikki- ja kirjallinaamonsa uusia nimikkeitä.

Nuorille järjestetään myös leirejä ja retkiä. Kouluihin on myös yhteyksiä aamunavauksien ja kouluvierailujen merkeissä.

Tuki ja turva

Vauhdikkaassa työssä tarvitaan myös levähdyspaikkoja ja tankkaus-asemia.

Molemmat kiittelevät luottamuselinten, työyhteisönsä ja nuorisopastori Reija Nordströmin tukea.

"Olen kokenut, että jatkuva koulutus on työssäni tärkeää. Kursseilla saa aina uusia virikkeitä. Aikaa pitäisi myös löytyä lukemiseen, niin alan kirjallisuus kuin Raamattukin ovat tärkeitä", Petri miettii.

Johanna Keltto

KIRKKO sanomat

Julkaisija:
Porin ev.lut.seurakunnat
Päätoimittaja:
Kari Erkkola
Toimitussihteeri:
Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:
Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Osoite: Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puh. 6238 715

Ilmoitusmyynti: 016-515 061

Ilmoitushinta: 5,00 + alv
Taitto: Väylä-Mediat Oy
Kustantaja: Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta
Painatus: Loimaan Kirjapaino Oy
Jakelu: Porin Jakelukeskus
ja posti (Ahlainen)
Seuraava numero: 06.06.98